DOMSTOLENS DOM
av den 15 oktober 1969*

I mål 15/69

har Bundesarbeitsgericht i Kassel till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Württembergische Milchverwertung-Südmilch-AG, Rosensteinstraße 20, Stuttgart-N,

klagande,

och

Salvatore Ugliola, arbetare, Rosensteinstraße 20,Stuttgart-N,

motpart.

Begäran avser tolkningen av artikel 9 i rådets förordning nr 38/64 av den 25 mars 1964 och av artikel 7 i rådets förordning nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT nr 62, 17.4.1964, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå, och nr L 257, 19.10.1968, fransk version; svensk specialutgåva, del 05, volym 01).

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden R. Lecourt, avdelningsordförandena R. Monaco och P. Pescatore samt domarna A. M. Donner, A. Trabucchi (referent), W. Strauß och J. Mertens de Wilmars,

generaladvokat: J. Gand,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

* Rättegångsspråk: tyska.

dom

DOMSKÄL

1 Genom beslut av den 27 februari 1969, som kom in till EG-domstolens kansli den 28 mars 1969, har Bundesarbeitsgericht i Kassel i enlighet med artikel 177 i EEG-fördraget ställt en fråga om tolkningen av artikel 9.1 i rådets förordning nr 38/64 av den 25 mars 1964 och av artikel 7 i rådets förordning nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen.

2 Frågan avser huruvida "de ovannämnda artiklarna skall tolkas på så sätt, att en arbetstagare, som är medborgare i en medlemsstat och arbetar inom en annan medlemsstats territorium, har rätt att få sin värnpliktstid inräknad i den tid han har varit anställd hos arbetsgivaren enligt anställningslandets lagstiftning, i fråga om den period under vilken han varit tvungen att avbryta sitt arbete för att fullgöra sin värnplikt i ursprungslandet".

3 De förordningar av vilka en tolkning begärs är grundade på artikel 48 i fördraget, som i syfte att säkerställa den fria rörligheten för arbetstagare, en grundläggande princip för den gemensamma marknaden, föreskriver att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet skall avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.

Denna bestämmelse omfattas inte av något annat undantag än de begränsningar som föreskrivs i artikel 48.3 avseende allmän ordning, säkerhet och hälsa.

Gemenskapsrätten i sociala frågor är grundad på principen om att varje medlemsstat i sin lagstiftning skall säkerställa att medborgare i andra medlemsstater som är anställda i den berörda staten skall omfattas av samtliga förmåner som den ger sina egna medborgare.

4 Migrerande arbetstagares fullgörande av värnplikt i den egna staten kan påverka dessa arbetstagares arbetsvillkor i en annan medlemsstat.

Den reglering som det här är fråga om föreskriver även i artiklarna 6.2 och 7.2 i förordning EEG nr 38/64, i artikel 5.3 i rådets direktiv nr 64/240 samt i artikel 6.2 i rådets direktiv nr 68/360 att migrerande arbetstagare skall skyddas mot vissa verkningar som en värnpliktstjänstgöring kan leda till i

fråga om arbetsvillkoren. Karaktären av dessa verkningar skiljer sig inte i väsentlig grad i fråga om arbetstagare som kallas till värnpliktstjänstgöring i den stat där de arbetar eller i en annan medlemsstat där de är medborgare.

5 En nationell lagstiftning till skydd för den arbetstagare som återupptar sitt tidigare arbete vid företaget mot de olägenheter som frånvaron på grund av värnpliktstjänstgöringen kan leda till och som särskilt föreskriver att värnpliktstiden skall beaktas vid beräkning av anställningstiden vid företaget, faller inom ramen för anställnings- och arbetsvillkor.

En sådan lagstiftning kan därför inte, på grund av det indirekta sambandet med nationellt försvar, undgå att omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9.1 i förordning EEG nr 38/64 och artikel 7 i förordning EEG nr 1612/68 om likabehandling och lika skydd av migrerande arbetstagare i fråga om "anställnings- och arbetsvillkor".

6 Enligt artikel 48 i fördraget får inte staterna, förutom i de fall som uttryckligen anges i artikel 48.3, göra några undantag i fråga om den likabehandling eller lika skydd av alla arbetstagare i gemenskapen som fördraget syftar till, genom en indirekt diskriminering som gynnar de egna medborgarna i fråga om värnpliktstjänstgöring.

Således skall en nationell lagbestämmelse, som skyddar arbetstagarna mot de ogynnsamma verkningar som frånvaro på grund av värnpliktstjänstgöring kan leda till i fråga om arbetsvillkoren i företaget, även tillämpas i fråga om sådana medborgare i andra medlemsstater som är anställda inom den berörda statens territorium och skyldiga att fullgöra värnplikt i sitt ursprungsland.

7 De nämnda bestämmelserna ger följaktligen en migrerande arbetstagare, som är medborgare i en medlemsstat och som har tvingats att avbryta sitt arbete vid ett företag i en annan medlemsstat för att fullgöra sin nationella värnplikt, rätt att inräkna denna värnpliktstid vid beräkning av anställningstiden vid företaget, under förutsättning att de värnpliktsperioder som fullgörs i anställningslandet inräknas i fråga om de inhemska arbetstagarna.

Rättegångskostnader

8 De kostnader som har förorsakats Europeiska gemenskapernas kommission och den tyska regeringen, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

9 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid Bundesarbeitsgericht i Kassel utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

I målet har domstolen

beaktat rättegångshandlingarna,

hört referentens rapport,

hört de muntliga yttrandena från den tyska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission,

hört generaladvokatens förslag till avgörande,

beaktat Fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 48 och 177 i detta,

beaktat artikel 9 i rådets förordning EEG nr 38/64 av den 25 mars 1964 och artikel 7 i rådets förordning EEG nr 1612/68 av den 15 oktober 1968,

beaktat protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol, särskilt artikel 20 i detta, och

beaktat rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol.

Mot den bakgrunden och på ovan angivna grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående den fråga som genom beslut av den 27 februari 1969 förts vidare av Bundesarbeitsgericht i Kassel – följande dom:

Den princip om likabehandling, som på grundval av artikel 48 i EEG-fördraget fastställs i artikel 9.1 i rådets förordning EEG nr 38/64 av den 25 mars 1964 och artikel 7 i rådets förordning EEG nr 1612/68 av den 15 oktober 1968, innebär att en migrerande arbetstagare, som är medborgare i en medlemsstat och som har tvingats att avbryta sin verksamhet vid ett företag i en annan

medlemsstat för att fullgöra värnplikt i sitt hemland, har rätt att få sin värnpliktstid inräknad i anställningstiden vid företaget, under förutsättning att de värnpliktsperioder som fullgörs i anställningslandet även inräknas i fråga om de inhemska arbetstagarna.

På detta sätt dömt i Luxemburg den 15 oktober 1969.

Lecourt Monaco Pescatore

Donner Trabucchi Strauß Mertens de Wilmars

Domen avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 oktober 1969.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

R. Lecourt
Ordförande